

Intriky na Ukrajině, nebezpečí z NATO a možnosti jaderné války

Jane Kaufman, 25. prosince 2022

Scott Ritter [je toho názoru](#), že Zelenský je snad to nejlepší co si mohli Rusové přát. Tento člověk doslova ničí Ukrajinu a kompromituje se kde může. Poslal 80 000 vojáků, výborně vycvičených NATO organizací a vybavených nejlepšími zbraněmi do nesmyslných šarvátek a všechny je ztratil. Kdyby byl skutečně vojenský velitel, držel by je v záloze na důležitější akce a tak o ně přišel a teď nemá nic. Všichni jsou mrtví, vojenská výbava je zničena a NATO ji není schopno nahradit, aniž by ji mohl nahradit kdokoliv jiný. Všichni se už vydali z veškerých zásob a nezbývá jim než (dlouho) čekat, než budou nové zbraně vyrobeny.

Zelenský se rovněž velice zkompromitoval tím, když tvrdil, že raketa, která padla do Polska, byla vystřelena Rusy. A přitom bylo zjevné, že raketa byla Ukrajinská a také bylo zjevné, že byla do Polska střelena záměrně. Ten, kdo tvrdí, že se jednalo o nehodu, neví, jak rakety systému S-300 fungují. Jsou to rakety, naváděné radarem. Letící raketa sleduje pruh světla z radaru a podle něho cestuje k cíli. Když cíl neexistuje, pak letí podél paprsku tak dlouho, až jí dojdou pohonné látky.

Takže je zjevné, že někdo svítil radarem na polské území a raketa podle toho letěla. Kdyby totiž radarový paprsek nebyl vyslán, raketa by létala zleva doprava, nahoru a dolů, jak by ho hledala, ale rozhodně by neletěla přímo. Jakmile letěla přímo, pak byla vedena radarem.

Dnes není prakticky možné, aby se cokoliv stalo v ukrajinském leteckém prostoru, aby o tom NATO nevědělo. NATO Ukrajinu velmi dobře sleduje a vědí naprosto všechno, co se tam děje. Jakmile se jedná o elektroniku, nebo když je vystřelena raketa, NATO to okamžitě zaznamená. Dobře vědí jaký druh rakety to je, které radary byly použity, jaký je její směr a znají i výšku jejího letu. A pak tuto raketu sledují celou dobu, až do jejího dopadu.

Tam, kdesi ve velitelském štábu sedí zástupci členských zemí NATO, je tam také Polsko, Litva, Lotyšsko, Estonsko a Česká republika a ti vědí o všem, co se kde šustne. Bohužel, právě zástupci těchto jmenovaných zemí byli ti, kteří od začátku volali do světa, že raketu vystřelili Rusové a přitom velmi dobře věděli, že to není pravda.

A nejen že věděli kdo raketu vystřelil, ale stejně tak věděli, že byla do Polska vystřelena záměrně. Jenže politikové těchto zemí ihned využili situaci, aby brojili proti Rusku. Jako malé děti, hned ukazovali prstem na Rusko a bylo jim zcela jedno, že nemají pravdu. Šlo jim jen o to, způsobit v populaci nenávisť k Rusku, i když třeba chvilkovou. Později bylo veřejně doznáno, že raketa byla Ukrajinská, ale oni stejně docílili co tím docílit chtěli.

Hned na to byly totiž na Ukrajinu poslány dvě německé Patriot soupravy, což jsou raketové odpalovací rampy, využívané k protiletecké obraně, které byly umístěny v Polsku, v těsné blízkosti ukrajinských hranic. To není žádná zanedbatelná záležitost, protože takové zařízení je součástí NATO protiletecké obrany, která se tímto způsobem rozšiřuje až na Ukrajinu.

Kdyby teď chtěli Rusové útočit na město Lvov, pak musí brát v úvahu nejen ukrajinský protiletecký obranný systém, ale také NATO protileteckou obranu. Patriot radar takový útok okamžitě zjistí, sleduje ho a ve vhodný moment vystřelí obranné rakety, které spolehlivě zasáhnou cíl. Takže je nutno okamžitě přijít s náhradním plánem a nejspíš bombardovat NATO protileteckou obranu. Ale jak mohou Rusové bombardovat NATO protileteckou obranu, když se tato nachází na polském území? To je otázka.

Skryté nebezpečí [Článku č. 4](#)

Skoro to pak vypadá, že raketa, vystřelená do Polska byla součástí plánu, jak dostat NATO protiletectký obranný systém na Ukrajinu. Snad to byl i důvod, proč nebylo z jejího vystřelení obviňováno Rusko, protože ti, kteří celou akci zorganizovali, sledovali vyšší cíl.

Možná ten záměr byl rovněž dostat NATO do války. Ukrajina doufala, že v případě zjevného napadení Polska, NATO vyhlásí Článek 5 jejich Charty a postaví se na stranu Ukrajiny, proti Rusku. Všichni volali po Článku 5, který sice říká, že „Útok na jednoho člena společenství je útok na všechny,“ ale dále se zmiňuje o tom, že pomoc napadenému členovi společenství NATO může být různá, někdy i vojenská.

Takže vojenský útok není přímo požadován a stejně tak má NATO volnost rozhodování v tom, jestli přijde na pomoc či ne. To, jak je text tohoto článku formulován, všechny členské státy NATO musí o případné pomoci uvažovat, ale nemusí ji poskytnout.

Ten skutečně nebezpečný článek v NATO Chartě je Článek 4. Tento přímo přikazuje, aby: „členové společně posoudili, jestli podle jejich názoru došlo k ohrožení územní soudržnosti, politické nezávislosti, nebo bezpečnosti kteréhokoliv členského státu organizace.“ Sice to dál neříká, co mají v takovém případě udělat, snad proto, že Charta byla sepsána v r. 1949 a tehdy možná ještě neznali důležitost přesné formulace smluvního textu. Ale je jisté, že otevřený konec tohoto článku dává širokou škálu možností, jak danou situaci řešit.

Když se podíváme na NATO války, tak všechny z nich byly války podle Článku 4. Ať už to byla válka v Afghanistanu, v Libyi, v Syrii, to všechno byly války podle Článku 4. Článek 5 byl použit pouze jednou, těsně po 9/11 a pak létala luxembourgská AWACS letadla (Airborne Warning and Control Systém) nad Amerikou, což bylo čistě symbolické gesto.

Ve skutečnosti, NATO zde zkouší použít Článek 4 a jít přímo na Ukrajinu do války s Ruskem, což by s největší pravděpodobností spustilo jadernou 3. světovou válku.

Situace se může vyvinout nežádoucím směrem

V současné době, s velkou částí rozvoden elektřiny na Ukrajině vyřazených z provozu, lidé jsou bez vody a bez tepla. Takže dříve nebo později začnou starostové ukrajinských měst nabádat obyvatele, aby nezůstali ve městě, jinak že zmrznou. Navrhnou obrátit se na vesnice, zůstat u příbuzných, nebo u známých, pomáhat jim kácet stromy a sekát dříví na ohřev.

Vesnice ale nemohou pojmout všechny lidi z měst, kterých jsou miliony, takže dojde k dalším vlnám uprchlíků a ti všichni budou cestovat k polským hranicím. Budou chtít přejít do Polska, ale Poláci jim to nedovolí. Evropa je též nebude chtít a ani nikdo jiný nebude ochoten je přijmout. Takže celé davy zůstanou na hranicích, což vytvoří humanitární katastrofu. Bude nutno zajistit jim úkryt, potraviny, léky a všechno další, co je potřeba, ale nikdo to nebude chtít udělat, protože se nebudou cítit bezpeční, ohrožováni válkou.

A to je přesně ta chvíle, kdy NATO může říct: Článek č. 4 nám přikazuje těmto lidem pomoci, protože dnes zde máme krizovou situaci a tím pádem musíme rozšířit protiletectkou ochranu na celé území podél polsko-ukrajinských hranic, která bude nejspíš zahrnovat i Kyjev. A máme zde přesně to, o co Ukrajinci stále žákali, protiletectkou ochranu země.

Mnozí lidé si budou myslet, že na tom nic není, že je to pouze humanitární koridor, něco jako ochranný deštník nad těmito lidmi. Jenže jak se říká, podej zločincovi prst, chytí celou ruku a

to se ukáže pravdivé i v tomto případě. NATO na toto území ihned nastěhuje svá vojska, vojenskou výbavu a pod ochranou protiletectvé obrany mohou zákeřně bojovat s Ruskem.

Rusové se již dali slyšet a řekli, že jestliže se NATO do konfliktu zamíchá, bude z toho skutečná válka. A jak může válka mezi NATO a Ruskem skončit? Může skončit pouze jedním způsobem a to je jadernou válkou.

Takže to není ten případ, že by jedna raketa, která „omylem“ padla na polské území byla zanedbatelná událost, že i NATO to tak vidělo a nezareagovalo nijak přehnaně. Dva Patriot protiletectvé systémy těsně na hranicích Ukrajiny jsou již na místě a nastavují velkou část Ukrajiny pod jejich ochranu. Takže situace je víc než nebezpečná.

Možnost jaderné války?

Jadernou válku nemůže žádná strana vyhrát a proto nemá být nikdy vedena. Všechny pět hlavních států, které mají jaderné zbraně s tím souhlasí a vždycky souhlasily. Jaderné zbraně jsou pouze k odrazení možného útoku, něco jako hrozba, aby si jiní proti nám příliš nedovolovali. Jenže jestliže to je, jak Amerika chápe jadernou válku, tak proč pak staví nízko-výkonné jaderné hlavice a používá náboje s vyčerpaným uranem všude, kde bojuje?

To celé začalo po 9/11, když neokoni (neo-konzervativní) za George Bushe ml. si řekli, „my máme tento skvělý jaderný arsenál a ten zde pouze sedí a nic pro nás nedělá. Měli bychom ho donutit pro nás pracovat. Když bude každý vědět, že tyto zbraně jako první nikdy nepoužijeme, tak se jich nikdo nebude bát. Takže musíme zařídít, aby se lidé našich jaderných zbraní báli. Musíme držet svět jako rukojmí svého jaderného arsenálu.“

A zkoušeli upravit situaci tak, aby Amerika mohla použít jaderné zbraně jako první a to i v ne-jaderné válce, proti těm, kteří jaderné zbraně, nebo jiné zbraně hromadného ničení ani nemají. Uvažovali, že pak bude celý svět vědět, že mohou tyto zbraně použít kdykoliv budou chtít a bez jakéhokoli předchozího varování. Nikdo nebude schopen předvídat, kdy se rozzlobí natolik, že po nich sáhnou, tím pádem si nikdo nedovolí žádné provokace.

Tyto nízko-výkonné jaderné hlavice byly ve skutečnosti vyvinuty k tomu účelu, aby měl hlavní velitel, což je současný prezident, výběr možností. Nemůže jednoduše přikázat: „tak, a teď zničte celý svět.“

Historicky vzato

Když Pentagon ukázal tehdejšímu Presidentovi Kennedymu svůj jaderný plán, tento se naprosto zděsil, protože ten plán byl zničit celý svět. Kennedy řekl, že to není plán, to je šílenství. Řekl, že něco takového musí být odstupňováno a ne poskytovat pouze jednu možnost, což je zničení celého světa. Pentagon mu proto dal tři možnosti: (1) zničit svět jenom trošičku, (2) zničit svět o trošku víc a (3) zničit celý svět naprosto se vším všudy. Je to velice hloupý nápad, ale to je, jak zjevně americký Pentagon uvažuje.

Kennedy namítal, že ani to není správné řešení, protože v každém případě je celý svět zničen. A to stejné říkal každý následující prezident po něm. Až teprve George Bush ml. rozhodl, že jaderné zbraně musí pro Ameriku pracovat a požadoval, aby mu Pentagon navrhl opravdu různé možnosti. A tehdy o tom Pentagon začal opravdu přemýšlet.

Pak nastoupil Trump a tehdy došlo ke zrychlení celého procesu. Za Trumpa bylo dokonce provedeno vojenské cvičení, které zahrnovalo vystřelení W76-2 nukleární hlavice na Trident

raketě z ponorky typu Ohio přímo proti Rusku. Trump opravdu zkoušel vystřelit nízko-výkonnou jadernou zbraň na Rusko a ani se s tím netajil.

Biden založil svoji presidentskou kampaň na odporu k jaderným zbraním. Jenže po dvou letech vlády změnil názor a tím způsobil pro celý svět vážný problém.

Zde neexistuje možnost „zničit svět jenom trošičku.“ Neexistuje omezená jaderná válka. Tehdy, kdy Amerika použije jadernou zbraň proti Rusku, nebo proti komukoliv jinému, tehdy to bude poprvé a naposledy. A bude to naposledy nejen pro Ameriku, ale pro celý svět, protože celý svět tím bude zničen.

Skutečná nukleární hrozba – z Koreje

Hrozba jaderného útoku ze Severní Koreje prakticky neexistuje; zde není, čeho se obávat. Čeho se ale bát musíme, to jsou Spojené státy a Jižní Korea, kteří začali s velice agresivními manévry proti severní části země. Trump, jako president tyto manévry zastavil.

Co dělali, že letěli obrovskou rychlostí s nějakými deseti válečnými letadly směrem na Severní Koreu a těsně před hranicemi, v posledním zlomku vteřiny, změnil směr. Říkali, že kdyby proti nim severní Korejci vystřelili jadernou zbraň, že by letadla pokračovala až do Pjongjangu, což je hlavní město, které není daleko od hranic. Tam by zkoušeli zabít Kim Jong-una a hlavní vedení země. Severní Koreji se něco takového samozřejmě nelíbilo a tak vybudovali protiletectvou obranu, která by všechna útočící letadla zničila.

Kim Jong-un poslal tehdejšímu Presidentovi Trumpovi dopis, kde navrhoval celosvětové zničení všech jaderných zbraní. Asi Trumpovi věřil a později, na podnět z Ameriky skutečně plán jaderného odzbrojení vypracoval.

Kdyby byl Trump tehdy na jeho návrh přistoupil, svět by dnes byl mnohem bezpečnější, protože nikdo by neměl jaderné zbraně; všechny by byly zničeny. Jenže John Bolton a Mike Pompeo Trumpa podvedli a celý plán zesabotovali, což ve světovém měřítku Kim Jong-una velice ponížilo. Přesto byl stále ochoten o této záležitosti s Amerikou jednat a když ho Trump zklamal, čekal na další administraci. Stále vysílal signály, že je ochoten smlouvu o zničení jaderných zbraní podepsat, ale Bidenova administrace ho stejným dílem ignorovala.

Za Bidena rovněž začaly znovu manévry s jihokorejskými válečnými letadly, kdy tato letěla plným tempem na Severní Koreu a těsně před hranicemi změnila směr. A tak si Severní Korejci řekli, že když v tom nikdo není ochoten nic udělat a Jižní Korea je stále ohrožuje, že budou s jaderným výzkumem pokračovat nadále.

Dnes mají mezikontinentální balistické střely, které v případě napadení státu mohou zničit kterékoliv město ve Spojených státech a Amerika nemá nic, čím by tyto rakety zastavila. Jakmile jsou jednou vystřeleny, pak je nic neovlivní a ony dopadnou přesně tam, kam byly zaměřeny. Není to pouze Amerika, která je těmito raketami ohrožena, ale celý svět, protože Severní Korea má v jejich zákonech možnost použít jaderné zbraně jako první. Jakmile by měli pocit, že jsou odněkud ohroženi, mohou proti té části světa použít jaderné zbraně.

Scott Ritter říká, že za to můžeme poděkovat idiotovi, který právě sedí v Americe v presidentském křesle. Američané zjevně neumí myslet. Umí pouze zastrašovat ostatní a diktovat si. Podle něho to je známka obrovské nezodpovědnosti.